

พุทธบูรณาการเพื่อส่งเสริมการจัดการนโยบายสาธารณะด้านการศึกษา ศาสนาและ
วัฒนธรรมของเทศบาลตำบลเชิงดอย อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่
Buddhist Integration to for Promoting Public Policy
Management in Education, Religion and Culture of Choeng Doi
Subdistrict Municipality in Doi Saket District, Chiang Mai Province

พระมหาอวิรุทธิ์ โสภณสุธี (เดชคำตัน)¹, ประเสริฐ ปอนถิ่น² และ เกียรติศักดิ์ สุขเหลือ³
Phramaha Awirut Sophanasuthee (Dechkhamtan)¹, Prasert Pontin² and
Kiattisak Suklueang³

Received: 11 March 2023; Revised: 19 April 2023; Accepted: 24 April 2023

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเชิงดอย อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่เกี่ยวกับแนวการส่งเสริมการจัดการนโยบายสาธารณะด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมตามหลักพุทธบูรณาการ 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการส่งเสริมการจัดการนโยบายสาธารณะด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม 3) เพื่อศึกษาแนวทางพุทธบูรณาการเพื่อส่งเสริมการจัดการนโยบายสาธารณะด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เป็นงานวิจัยแบบผสมวิธี ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ ในการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนที่มีสิทธิ์เลือกตั้ง อายุ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 380 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 10 รูป/คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิควิเคราะห์เนื้อหา

ผลการศึกษาพบว่า 1) ระดับความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเชิงดอย อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่เกี่ยวกับแนวการส่งเสริมการจัดการนโยบายสาธารณะโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ส่วนระดับความคิดเห็นของประชาชนตามหลักพุทธบูรณาการ (สังคหวัตถุ 4) โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี 2) การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับพุทธบูรณาการส่งเสริมการจัดการนโยบายสาธารณะตามหลักพุทธบูรณาการ (สังคหวัตถุ 4) จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลมีเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ และรายได้ มีความคิดเห็นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ปัญหา อุปสรรค และแนวทาง พบว่าประชาชนในพื้นที่ไม่ทราบนโยบาย รวมถึง

^{1 2 3} คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่; Faculty of Social Sciences, Mahachulalongkornrajavidyalaya Chiang Mai Campus
Corresponding author, E-mail: awiruts@hotmail.com

ประชาชนไม่มีความสนใจนโยบายด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และควรมีการประชุมกลุ่ม
 แขนงนำ และหาเครือข่ายในการจัดทำแผนสร้างแรงจูงใจให้กับประชาชนในพื้นที่ รวมถึงสร้าง
 จิตสำนึกและพลังจากประชาชนให้มีบทบาท ด้านการนำนโยบายและแผนไปปฏิบัติ

คำสำคัญ: การส่งเสริมการจัดการ; พุทธบูรณาการ; นโยบายสาธารณะ

Abstract

This research article aims to 1) examine the public opinion in Choeng Doi Subdistrict Municipality, Doi Saket District. 2) seeks to compare people's opinions on the promotion of public policy management in education, religion, and culture. Furthermore, 3) explores The Integrated Buddhist Approach to Promote Public Policy Management in Education, Religion, and Culture as an integrated research method that combines quantitative and qualitative research. The sample group consisted of 380 eligible voters aged 18 years and above, and data was collected through a questionnaire. The collected data was analyzed using statistical measures such as frequency, percentage, mean, and standard deviation. In addition to quantitative research, qualitative research was conducted through in-depth interviews with a group of key informants, accompanied by 10 photographs per person. The qualitative data was analyzed using content analysis techniques.

The study's findings indicated that the opinion level of individuals residing in Choeng Doi Subdistrict Municipality, Doi Saket District, Chiang Mai Province, regarding the promotion of public policy management is generally favourable. Additionally, the overall level of public opinion concerning Integrated Buddhism in promoting public policy management, as per Buddhist Integration (Sankhahavatthu 4), was also positive. Furthermore, when examining public opinions based on personal factors such as gender, age, education level, status, and income, it was observed that these factors had a statistically significant impact on the opinions at a .01 level. Moreover, the study identified several issues, obstacles, and recommendations. It was noted that individuals in the area lacked awareness of the policy and displayed a lack of interest in education, religion, and cultural policies. To address these challenges, it is suggested to organize group meetings, appoint leaders, and establish networks to develop incentive plans for the local population. This approach aims to enhance awareness and empower individuals to actively participate in the implementation of policies and plans.

Keywords: Management promotion; Buddhist integration; Public policy

บทนำ

สำหรับทิศทางการปกครองส่วนท้องถิ่นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ที่เกี่ยวข้องกับการปกครองส่วนท้องถิ่น และการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ปรากฏอยู่ใน 2 หมวดสำคัญ ได้แก่ หมวด 6 แนวนโยบายแห่งรัฐ และหมวด 14 การปกครองส่วนท้องถิ่น โดยสาระสำคัญที่เกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่นในรัฐธรรมนูญนั้น สามารถแบ่งออกได้เป็นดังนี้ ประการที่ 1 การขยายอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ให้มีบทบาทที่ชัดเจน และกว้างขวางขึ้น นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึงระบบการทำงานของภาครัฐว่าจะต้องมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพ คุณธรรม จริยธรรม ความซื่อสัตย์สุจริตของเจ้าหน้าที่ พร้อมกับพัฒนาระบบ การทำงานเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน และให้รัฐมุ่งเน้นการทำงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ทั้งนี้ในรายละเอียดยังมีการกำหนดเพิ่มเติมว่า รัฐจะต้องจัดบริการสาธารณะให้แก่ประชาชนอย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และเพื่อให้แนวนโยบายแห่งรัฐบรรลุเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ (วุฒิสภา ตันไชย, 2552) ดังนั้น การปกครองส่วนท้องถิ่นจึงเป็นการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่ใกล้ชิดของประชาชนที่สามารถเข้าถึงได้ง่ายและมีส่วนร่วมได้อย่างเป็นรูปธรรม รวมทั้งยังเป็นบทเรียนรู้แก่ประชาชนที่จะเข้าถึงการเมืองการปกครองในระดับชาติต่อไป หรืออีกนัยหนึ่ง คือ การปกครองระดับชาติจะก้าวหน้ามีคุณภาพ เช่นไรย่อมขึ้นอยู่กับฐานคุณภาพของการปกครองส่วนท้องถิ่นที่หนุนส่งขึ้นมา ฐานการปกครองส่วนท้องถิ่นที่มั่นคง ย่อมค้ำจุนหนุนเนื่องให้การเมืองระดับชาติมีความเข้มแข็ง ก้าวหน้า และยั่งยืน สามารถนำพาประชาชนและประเทศชาติให้มีความมั่นใจ ผาสุก และมั่นคงได้ (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2550)

เทศบาลตำบลเชิงดอย อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วยปัญหาด้านนโยบายและแผนการบริหารจัดการด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ประกอบด้วย 1) การกำหนดนโยบายและแผน 2) การนำนโยบายและแผนไปปฏิบัติ 3) การควบคุมและการตรวจสอบ 4) การประเมินผล (สนิท จรอนันต์, 2543) ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีทั้งหมดจำนวน 112 แห่ง มีประชากรทั้งหมดราว 1.76 ล้านคน มากเป็นอันดับ 5 ของประเทศ ส่วนอำเภอดอยสะเก็ด เป็นอำเภอหนึ่งของจังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 14 แห่ง มีประชากรทั้งหมด 73,220 คน ในขณะที่หน่วยงานจากภาครัฐยังคงไม่สามารถดำเนินการบริหารราชการแผ่นดินตามอำนาจหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (เทศบาลตำบลเชิงดอย, 2564) การนำเอาหลักพุทธธรรมมาประยุกต์ใช้ในการส่งเสริมการจัดการนโยบายสาธารณะด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของเทศบาลตำบลเชิงดอย อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ที่ผ่านมากลับมีปัญหาพื้นฐานที่จะนำมาซึ่งปัญหาอื่น ๆ อีกมากมาย เช่น การขาดข้อมูลความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการนำเอาหลักพุทธธรรมมาประยุกต์ใช้ในการส่งเสริมการจัดการนโยบายสาธารณะ ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และการกำหนดนโยบายสาธารณะของท้องถิ่นทั้งฝ่ายภาคประชาชนและภาครัฐ โดยที่ประชาชนพยายามเรียกร้อง การนำเอาหลักพุทธธรรมมาประยุกต์ใช้ในการส่งเสริมการจัดการนโยบายสาธารณะด้านการศึกษา ศาสนา และ

วัฒนธรรม ขณะที่ภาครัฐมักจะอ้างความชอบธรรมของการใช้อำนาจในการปกครองและใช้แผนพัฒนาตามกระบวนการตามที่ภาครัฐกำหนด และทางรัฐเองก็มีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลและนโยบายบ่อยครั้ง ในมิติที่ตรงกันข้ามกับภาคประชาชนทำให้นโยบายสาธารณะ ซึ่งภาครัฐโดยรัฐบาลและหน่วยงานของรัฐดำเนินการนั้น เกือบทั้งหมดมีผลกระทบต่อประชาชนก่อให้เกิดปัญหาความขัดแย้งระหว่างรัฐบาลและประชาชนมาโดยตลอด โดยเฉพาะผู้ที่ได้รับผลกระทบและผู้มีส่วนได้เสียประกอบด้วย 1) ปัญหาการกำหนดนโยบายและแผน 2) ปัญหาการนำนโยบายและแผนไปปฏิบัติ 3) ปัญหาการควบคุมและการตรวจสอบ 4) ปัญหาการประเมินผล (ชนิษฐา หอมตะโก, 2562)

ทั้งนี้ผู้วิจัยเห็นว่าจากปัญหาทั้งหมด ถือได้ว่าเป็นหัวใจหลักของการปกครองส่วนท้องถิ่น คือเป็นการปกครองตนเองโดยประชาชน เพื่อประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ โดยผู้วิจัยได้นำเอาหลักพุทธธรรมมาประยุกต์ใช้ในการส่งเสริมการจัดการนโยบายสาธารณะด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของเทศบาลตำบลเชิงดอย อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ และสามารถส่งเสริมการจัดการนโยบายสาธารณะ ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ให้มีความเหมาะสม ครอบคลุม เป็นธรรม และเป็นไปด้วยความมีประสิทธิวิธามากยิ่งขึ้น อันนำมาซึ่งความสุขและความสามัคคีของชุมชนในท้องถิ่นได้อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเชิงดอย อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่เกี่ยวกับการจัดการนโยบายสาธารณะด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการจัดการนโยบายสาธารณะด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาแนวทางพุทธบูรณาการเพื่อส่งเสริมการจัดการนโยบายสาธารณะด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยฉบับนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) และวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

การวิจัยเชิงปริมาณ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร สำหรับการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาจากกลุ่มประชากร คือ ประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป อาศัยในเขตเทศบาลตำบลเชิงดอย อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีจำนวน 11 หมู่บ้าน มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 7,396 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป อาศัยในเขตเทศบาลตำบลเชิงดอย อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ เป็นการสุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มตัวอย่าง

แบบง่าย (Sample Random Sampling) ใช้สูตรการหากลุ่มตัวอย่าง = จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง x ประชากรที่มีอายุ 18 ปี ขึ้นไป/ประชากรทั้งหมด โดยหาขนาดกลุ่มตัวอย่างตามวิธีการของ Taro Yamane (1973) โดยมีวิธีการคำนวณสูตร ดังนี้

n = ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

N = ขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้

$$n = \frac{N P P}{1+N(e)P^2P}$$

แทนค่าสูตร $n = \frac{(7,396)}{1+7,396(0.05)P^2}$

กลุ่มตัวอย่างจำนวน $n = 379.47$ หรือ ~ 380 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaires) แบบสอบถามโดยการสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยผู้วิจัยจะใช้พัฒนาขึ้นตามกรอบแนวคิดการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการส่งเสริมการจัดการนโยบายสาธารณะด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม โดยมีเนื้อหา ดังนี้ คือ 1. ด้านการกำหนดนโยบายและแผน 2. ด้านการนำนโยบายและแผนไปปฏิบัติ 3. ด้านควบคุมและการตรวจสอบ 4. ด้านการประเมินผล มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพุทธบูรณาการเพื่อส่งเสริมการจัดการนโยบายสาธารณะ ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ตอนที่ 4 เป็นแบบสัมภาษณ์เจาะลึกในวิเคราะห์เกี่ยวกับการส่งเสริมการจัดการนโยบายสาธารณะด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม กับแนวทางการประยุกต์ใช้หลักสังคหัตถุ 4 ในการส่งเสริมการจัดการนโยบายสาธารณะ โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามปลายเปิด แล้วนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 คน แล้วนำมาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha C = Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นในภาพรวมเท่ากับ 0.829

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ขอหนังสือจากผู้อำนวยการหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ถึงนายกเทศมนตรีของเทศบาลตำบลเชิงดอย เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งในการแจกแบบสอบถามผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปแจกและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเอง

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ข้อคำถามเกี่ยวกับการส่งเสริมการจัดการ

นโยบายสาธารณะด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การวิจัยเชิงคุณภาพ

1. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ โดยกำหนดผู้ให้ข้อมูลสำคัญแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Selection) โดยแบ่งผู้ให้ข้อมูลสำคัญจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In – depth Interview) จำนวน 10 รูป/คน ประกอบด้วย 1) ตัวแทนเทศบาลตำบลเชิงดอย ได้แก่ นายกเทศมนตรี หรือรองนายกเทศมนตรี หรือผู้ที่เคยดำรงตำแหน่งนี้ 1 คน ประธานสภาเทศบาล 1 คน ปลัดเทศบาล หรือรองปลัดเทศบาล 1 คน ผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม 1 คน 2) ตัวแทนชุมชนฝ่ายพระสงฆ์ ได้แก่ เจ้าอาวาส 1 รูป ฝ่ายผู้นำชุมชน ได้แก่ กำนัน 1 คน ฝ่ายประชาชน ได้แก่ ประธานสภาวัฒนธรรมตำบล 1 คน 3) สถานศึกษา ได้แก่ หัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 1 คน 4) นักวิชาการ ได้แก่ นักวิชาการด้านพระพุทธศาสนา 1 รูป นักวิชาการด้านรัฐประศาสนศาสตร์ 1 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยผู้วิจัยจะใช้พัฒนาขึ้นตามกรอบแนวคิดการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างแบบสัมภาษณ์ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ให้สัมภาษณ์ ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์พุทธบูรณาการเพื่อส่งเสริมการจัดการนโยบายสาธารณะด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม แล้วนำแบบสัมภาษณ์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบข้อคำถาม และนำมาแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ขอหนังสือจากผู้อำนวยการหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ถึงผู้ให้ข้อมูลสำคัญเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสัมภาษณ์ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์กับผู้ให้ข้อมูล ซึ่งในการสัมภาษณ์ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเอง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา (Descriptive Content Analysis) ตามเกณฑ์การวิเคราะห์เนื้อหา ดังนี้ 1) วางเค้าโครงของข้อมูล โดยการทำรายชื่อคำหรือข้อความที่จะถูกนำมาวิเคราะห์ แล้วแบ่งไว้เป็นประเภท (Categories) เพื่อให้การวิเคราะห์มีความสม่ำเสมอ และสามารถตัดสินใจได้ว่า จะดึงคำหรือข้อความใดออกมาจากเอกสารหรือตัวบทและจะทิ้งคำหรือข้อความใดออกไป 2) คำนี้ถึงบริบท (Context) หรือสภาพแวดล้อมประกอบของข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์ โดยมีการโยงเข้ากับกรอบแนวคิดการวิจัย เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลให้มีความกว้างขึ้นและนำไปสู่การอ้างอิงกับข้อมูลอื่น ๆ ได้ 3) ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) เมื่อได้ทำการสัมภาษณ์ที่กำหนดไว้เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการถอดถ้อยคำการสัมภาษณ์จากเครื่องบันทึกเสียง พร้อมทั้งรายละเอียดเพิ่มเติมจากการจดบันทึก โดยการทำการคัดลอกข้อความและบันทึกอย่างละเอียดเพื่อตีความและกำหนดประเด็นที่สำคัญได้อย่างถูกต้องและเชื่อถือได้ แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา

ซึ่งในการวิเคราะห์นั้นผู้วิจัยใช้การถอดข้อความทั้งหมดในภาพรวมแล้วนำข้อความมาทำการวิเคราะห์ในแต่ละประเด็นและแต่ละกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้การวิจัยครั้งนี้สามารถตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้อย่างถูกต้อง

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่องพุทธรูปธรรมการเพื่อส่งเสริมการจัดการนโยบายสาธารณะ ด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมของเทศบาลตำบลเชิงดอย อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งคณะผู้วิจัยสามารถสรุปผลการศึกษาดังต่อไปนี้

1. ระดับความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเชิงดอย อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่เกี่ยวกับการจัดการนโยบายสาธารณะด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม โดยวิเคราะห์ข้อมูลตาม ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ซึ่งสามารถสรุปภาพรวมตามตารางดังนี้

ระดับความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเชิงดอย อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่เกี่ยวกับการจัดการนโยบายสาธารณะด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D	แปลผล
1 การกำหนดนโยบายและแผน	4.09	0.580	ดี
2 การนำนโยบายและแผนไปปฏิบัติ	4.08	0.526	ดี
3 ควบคุมและการตรวจสอบ	4.06	0.549	ดี
4 การประเมินผล	4.04	0.577	ดี
ภาพรวม	4.07	0.494	ดี

ตารางที่ 1 ระดับความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเชิงดอย อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ เกี่ยวกับการจัดการนโยบายสาธารณะด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

ส่วนค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเชิงดอย อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่เกี่ยวกับหลักพุทธรูปธรรมการ (สังคหวัตถุ 4) ที่ใช้เป็นหลักพุทธรูปธรรมการเพื่อส่งเสริมการจัดการนโยบายสาธารณะด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี สามารถสรุปตามตารางดังนี้

หลักพุทธรูปธรรมการ (สังคหวัตถุ 4) ที่ใช้เป็นหลักพุทธรูปธรรมการเพื่อส่งเสริมการจัดการนโยบายสาธารณะ	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D	แปลผล
1 ทาน การให้และการสงเคราะห์	4.07	0.581	ดี
2 ปิยวาจา พูดด้วยวาจาสุภาพ	4.13	0.559	ดี
3 อัตถจริยา ประพฤติประโยชน์	4.09	0.558	ดี

หลักพุทธธรรม (สังคหวัตถุ 4) ที่ใช้เป็นหลักพุทธบูรณาการ เพื่อส่งเสริมการจัดการนโยบายสาธารณะ		ระดับความคิดเห็น		
		\bar{X}	S.D	แปลผล
4	สมานัตตตา ให้ความเสมอภาค	4.10	0.610	ดี
ภาพรวม		4.10	0.518	ดี

ตารางที่ 2 หลักพุทธธรรม (สังคหวัตถุ 4) ที่ใช้เป็นหลักพุทธบูรณาการเพื่อส่งเสริมการจัดการนโยบายสาธารณะ

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับพุทธบูรณาการส่งเสริมการจัดการนโยบายสาธารณะ ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ตามหลักพุทธบูรณาการ (สังคหวัตถุ 4) จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ และรายได้ สรุปโดยภาพรวมการทดสอบตามสมมติฐานการวิจัยดังตารางดังต่อไปนี้

สมมติฐาน	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม	ค่าทดสอบ	ค่า Sig.	ผลการศึกษา	
					ยอมรับ	ปฏิเสธ
1.	เพศ	พุทธบูรณาการส่งเสริมการจัดการนโยบายสาธารณะ	t-test	0.05	✓	-
2.	อายุ	พุทธบูรณาการส่งเสริมการจัดการนโยบายสาธารณะ	F-test	0.05	✓	-
3.	ระดับการศึกษา	พุทธบูรณาการส่งเสริมการจัดการนโยบายสาธารณะ	F-test	0.05	✓	-
4.	สถานภาพ	พุทธบูรณาการส่งเสริมการจัดการนโยบายสาธารณะ	F-test	0.05	✓	-
5.	รายได้	พุทธบูรณาการส่งเสริมการจัดการนโยบายสาธารณะ	F-test	0.05	✓	-

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับพุทธบูรณาการส่งเสริมการจัดการนโยบายสาธารณะ ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ตามหลักพุทธบูรณาการ (สังคหวัตถุ 4)

สำหรับหลักสังคหวัตถุ 4 มีความสัมพันธ์กับพุทธบูรณาการเพื่อส่งเสริมการจัดการนโยบายสาธารณะด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมของเทศบาลตำบลเชิงดอย อำเภอ ดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีระดับความสัมพันธ์ที่ดี กล่าวคือ เมื่อมีหลักสังคหวัตถุ 4 ย่อมส่งผลให้เกิดการส่งเสริมการจัดการนโยบายสาธารณะด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมมากยิ่งขึ้น ความคิดเห็นของประชาชนโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

3. ปัญหา อุปสรรค และแนวทางการจัดการนโยบายสาธารณะด้านการกำหนดนโยบาย และแผน พบว่า ประชาชนในพื้นที่ไม่ทราบนโยบาย รวมถึงประชาชนไม่มีความสนใจนโยบายด้าน การศึกษาศาสนา วัฒนธรรม และทางเทศบาลส่งข่าวสารให้ประชาชนไม่ทั่วถึง ส่วนสำหรับ แนวทางการจัดการนโยบายสาธารณะ ควรมีการประชุมกลุ่ม แกนนำ หรือการสร้างเครือข่ายในการ จัดทำแผนสร้างแรงจูงใจให้กับประชาชนในพื้นที่ รวมถึงสร้างจิตสำนึกและพลังจากประชาชนให้มี บทบาท ส่วนด้านการนำนโยบายและแผนไปปฏิบัติ พบว่ากิจกรรมในแผนปฏิบัติไม่น่าสนใจ และประชาชนไม่มีความรู้ความเข้าใจในนโยบาย นอกจากนี้แนวทางการจัดการนโยบายสาธารณะ ควรมีแผนการนำนโยบายและแผนไปปฏิบัติทั้งปีให้ชัดเจน และเพื่อให้สอดคล้องแผนปฏิบัติ ควรมี การจัดการประชุมและปรับปรุงแผนเป็นระยะ ๆ เพื่อนำไปเป็นประโยชน์ในปีถัดไป ด้านควบคุมและ การตรวจสอบ พบว่า ควรมีผู้ตรวจสอบทั้งทางภาครัฐและภาคประชาชนร่วมกัน ส่วนแนวทางการ จัดการนโยบายสาธารณะ ผู้ตรวจสอบควรได้รับการเลือกจากภาครัฐและภาคประชาชน รวมถึงไม่มี การตรวจสอบที่ครบถ้วน และด้านการประเมินผล พบว่า วิธีการประเมินผลไม่ครอบคลุมกิจกรรม และไม่มี การประเมินผลสม่ำเสมอ ส่วนแนวทางการจัดการนโยบายสาธารณะ ควรมีการจัดการ ออกแบบการประเมินผลให้ครอบคลุมกับกิจกรรม และ ควรออกสำรวจประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาเรื่องพุทธรูปธรรมการเพื่อส่งเสริมการจัดการนโยบายสาธารณะด้าน การศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมของเทศบาลตำบลเชิงดอย อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ มีประเด็นที่น่าสนใจนำมาอภิปรายผลตามกรอบงานวิจัยประกอบด้วยดังนี้

1. ผลการวิจัยระดับความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเชิงดอย อำเภอ ดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่เกี่ยวกับแนวการส่งเสริมการจัดการนโยบายสาธารณะ โดยภาพรวมอยู่ใน ระดับดี เมื่อจำแนกรายละเอียดเป็นรายด้านดังนี้ การกำหนดนโยบายและแผน การนำนโยบาย และแผนไปปฏิบัติ ควบคุมและการตรวจสอบ การประเมินผล ส่วนระดับความคิดเห็นของประชาชน ตามหลักพุทธรูปธรรมการ (สังคหวัตถุ 4) ที่ใช้เป็นหลักพุทธรูปธรรมการเพื่อส่งเสริมการจัดการนโยบาย สาธารณะ ด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี เมื่อจำแนกรายละเอียด เป็นรายด้านดังนี้ ทาน การให้ หรือการสงเคราะห์ ปิยวาจา พูดด้วยวาจาสุภาพ อุตถจริยา ประพฤติ ประโยชน์ และสมานัตตตา ให้ความเสมอภาค ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชนิษฐา หอมตะโก (2562) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการขับเคลื่อนนโยบายสาธารณะ ด้านสิ่งแวดล้อมของสมัชชาสุขภาพจังหวัดภาคใต้ตอนบน ผลการวิจัยพบว่า ระดับการมีส่วนร่วม ของประชาชนในการขับเคลื่อนนโยบายสาธารณะด้านสิ่งแวดล้อมของสมัชชาสุขภาพ จังหวัดภาคใต้ ตอนบน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของวิลดา อินฉัตร (2560) ได้ศึกษาวิจัย เรื่องแนวทางการบริหารนโยบายสาธารณะแบบมีส่วนร่วมในระดับท้องถิ่นของ พื้นที่ภาคอีสานตอน ใต้ ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการบริหารนโยบายสาธารณะแบบมีส่วนร่วมในระดับท้องถิ่นของพื้นที่ ภาคอีสานตอนใต้ พบว่า ภาครัฐควรดำเนินการสนับสนุนปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ ด้าน

กระบวนการบริหาร ด้านตัวแบบการมีส่วนร่วม ด้านสังคม และด้านการศึกษา ให้กับกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียกลุ่มต่าง ๆ ให้มีความรู้ ความเข้าใจต่อการบริหารนโยบายสาธารณะในระดับท้องถิ่นเพิ่มมากยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของพระพิศิษฐ์ ฐานุตโร (2559) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการให้บริการสาธารณะตามหลักสังคหัตถุ 4 ของเทศบาลตำบลเวียง อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการให้บริการสาธารณะ โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี

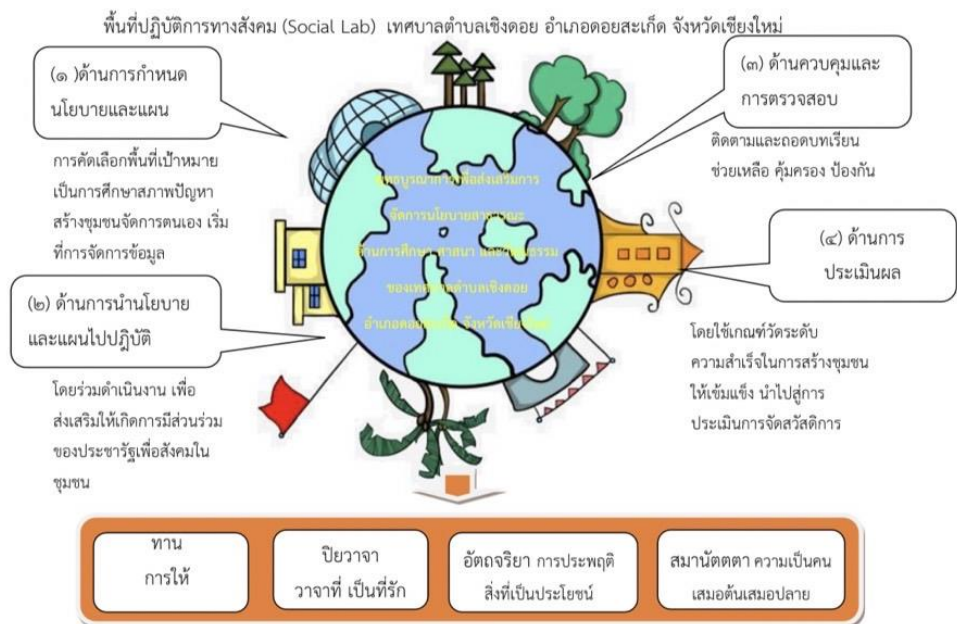
2. ผลการวิจัยการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับพุทธบูรณาการ ส่งเสริมการจัดการนโยบายสาธารณะด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมตามหลักพุทธบูรณาการ (สังคหัตถุ 4) จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพ และรายได้ มีความคิดเห็นพุทธบูรณาการส่งเสริมการจัดการนโยบายสาธารณะด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม โดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชุตติมา อินทร์ตา (2563) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการรับรู้นโยบายสาธารณะด้านการพัฒนาระบบสาธารณสุขและหลักประกันทางสังคมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่มีอายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ เงินเดือนแตกต่างกันการรับรู้นโยบายสาธารณะด้านการพัฒนาระบบสาธารณสุขและหลักประกันทางสังคมแตกต่างกัน และปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่มีเพศ แตกต่างกันทำให้การรับรู้นโยบายสาธารณะด้านการพัฒนาระบบสาธารณสุขและหลักประกันทางสังคมไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวินิจ ฝาเจริญ, เชษฐ ใจเพชร และภาวิดา รังษี (2565) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดเวทีประชาคมชุมชนเพื่อจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดเวทีประชาคมชุมชนเพื่อจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้วจำแนกตามเพศ ระดับการศึกษาและอาชีพ โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน และจำแนกตามหมู่บ้านที่อาศัยอยู่ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของเกศินี วีรศิลป์ (2565) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลสันกำแพง อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ยและที่อาศัยต่างถิ่นมีการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการวิจัยปัญหา อุปสรรค และแนวทางการจัดการนโยบายสาธารณะด้านการกำหนดนโยบายและแผน พบว่าประชาชนในพื้นที่ไม่ทราบนโยบาย รวมถึงประชาชนไม่มีความสนใจนโยบายด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และเทศบาลส่งข่าวสารให้ประชาชนไม่ทั่วถึง ส่วนแนวทางการจัดการนโยบายสาธารณะ ควรมีการประชุมกลุ่ม แกนนำ และสร้างเครือข่ายในการจัดทำแผนสร้างแรงจูงใจให้กับประชาชนในพื้นที่ รวมถึงสร้างจิตสำนึกและพลังจากประชาชนให้มีบทบาทด้านการนำนโยบายและแผนไปปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอนิกร ดอนแก้ว (2561) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการรับรู้นโยบายสาธารณะของรัฐบาลพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ของบุคลากร

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาและอุปสรรคการนำนโยบายสาธารณะไปสู่การปฏิบัติคือ ด้านเงื่อนไขทางการเมือง และด้านเงื่อนไขของสังคมและเศรษฐกิจ ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง แนวทางแก้ไขปัญหาและอุปสรรค ควรนำนโยบายสาธารณะไปสู่การปฏิบัติคือ ด้านเงื่อนไขทางการเมือง หน่วยงานควรจัดทำแผนงบประมาณ ตามนโยบายที่จะนำไปปฏิบัติให้มีความชัดเจน จัดทำงบประมาณไว้สำหรับการขับเคลื่อนนโยบายที่เร่งด่วน และการรับฟังความคิดเห็นของกลุ่มต่าง ๆ ในสังคม ในการกำหนดนโยบายต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความเสมอภาคและเท่าเทียมในการได้รับบริการจากภาครัฐ

องค์ความรู้ใหม่

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้รับจากการสังเคราะห์งานวิจัย เรื่อง “พุทธบูรณาการเพื่อการส่งเสริมการจัดการนโยบายสาธารณะด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของเทศบาลตำบลเชิงดอยอำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่” ดังภาพต่อไปนี้

ภาพ 1 องค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย

องค์ความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากการวิจัย ทำให้ผู้วิจัยได้องค์ความรู้จากการสังเคราะห์งานวิจัย มีกระบวนการดำเนินงานพื้นที่ปฏิบัติการทางสังคม (Social Lab) ดังนี้ 1) ด้านการกำหนดนโยบายและแผน คณะทำงานรวบรวมแนวคิด กำหนดประเด็นการปฏิรูป เป้าหมาย วัตถุประสงค์ที่ต้องการรวบรวม ค้นหา คัดเลือก (Mapping) ผู้เข้าร่วมกระบวนการ โดยมีเงื่อนไขปัจจัยความสำเร็จ 2) ด้านการนำนโยบายและแผนไปปฏิบัติ ผู้นำที่มีส่วนเกี่ยวข้องและมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนภายนอกองค์กรที่มีบทบาทเกี่ยวข้องกันโดยมีคุณสมบัติผู้เข้าร่วมกระบวนการที่สำคัญ 3 ประการคือ

Insightful (รู้จริงในประเด็นปฏิรูป), Influential (มีบทบาทสามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงได้) & Interest (Commitment to Drive Change) (มีความปรารถนาที่จะสร้างให้เกิดการเปลี่ยนแปลง) 3) ด้านควบคุมและการตรวจสอบมีการทำ Pre-Social Lab (Convening & Engaging) กระบวนการเชิญ เตรียมความพร้อมและสร้างการมีส่วนร่วมให้กับกลุ่มผู้เข้าร่วม เป้าหมาย 4) การประเมินผล โดยทำ Post-Social Lab คือกระบวนการติดตาม สนับสนุนให้ผู้เข้าร่วมกระบวนการได้มีโอกาสทดลอง นำแนวคิดต้นแบบ (Prototype) ที่ได้ร่วมกันคิด ออกแบบวางแผนไว้ ไปสู่การทดลองปฏิบัติจริง (Prototype Testing)

สรุปและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องพุทธบูรณาการเพื่อส่งเสริมการจัดการนโยบายสาธารณะด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมของเทศบาลตำบลเชิงดอย อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการกำหนดนโยบายและแผน การนำนโยบายและแผนไปปฏิบัติ ควบคุมและการตรวจสอบ การประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีทุกข้อ ส่วนความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับหลักพุทธบูรณาการ (สังคหวัตถุ 4) ที่ใช้เป็นหลักพุทธบูรณาการเพื่อส่งเสริมการจัดการนโยบายสาธารณะด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีทุกข้อ สำหรับการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับพุทธบูรณาการส่งเสริมการจัดการนโยบายสาธารณะตามหลักพุทธบูรณาการ (สังคหวัตถุ 4) จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลมีเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ และรายได้ มีความคิดเห็นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีระดับความสัมพันธ์ดี กล่าวคือ เมื่อมีหลักสังคหวัตถุ 4 ย่อมส่งผลให้เกิดการส่งเสริมการจัดการนโยบายสาธารณะด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมมากยิ่งขึ้น ความคิดเห็นของประชาชนโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย และส่วนปัญหา อุปสรรค พร้อมทั้งแนวทางการจัดการนโยบายสาธารณะด้านการกำหนดนโยบายและแผน พบว่าประชาชนในพื้นที่ไม่ทราบนโยบาย รวมถึงประชาชนไม่มีความสนใจนโยบายด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม ส่วนแนวทางการจัดการนโยบายสาธารณะ ควรมีการประชุมกลุ่ม แกนนำ และสร้างเครือข่ายในการจัดทำแผนสร้างแรงจูงใจให้กับประชาชนในพื้นที่ รวมถึงสร้างจิตสำนึกและพลังจากประชาชนให้มีบทบาทด้านการนำนโยบายและแผนไปปฏิบัติ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะที่ตกผลึกจากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ทั้งด้านข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ และข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 เทศบาลตำบลเชิงดอย อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ควรที่จะส่งเสริมประเด็นเรื่องการศึกษาให้กับประชาชนได้มีความรู้กับกระบวนการวางแผน กระบวนการดำเนินการ กระบวนการตรวจสอบและมีการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งครอบคลุมพื้นที่เพื่อให้ประชาชนมีองค์ความรู้ในการแสดงความคิดเห็นในขณะเข้าร่วมการจัดประชาคมหมู่บ้าน

1.2 เทศบาลตำบลเชิงดอย อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ควรมีนโยบายในการเพิ่มทักษะและพัฒนาศักยภาพในการใช้เทคโนโลยีระบบดิจิทัล โซเชียลมีเดีย ออนไลน์ ระบบจัดการเอกสาร เพื่อนำมาพัฒนาระบบการให้บริการที่มีความรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ

1.3 เทศบาลตำบลเชิงดอย อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ควรมีนโยบายในการจัดสรรงบประมาณ ในการจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก รวมไปถึงการจัดสถานที่ให้เป็นสัดส่วน มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย และพร้อมให้เป็นไปตามแผน

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

2.1 เทศบาลตำบลเชิงดอย อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ควรจัดให้มีบุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ ให้ความรู้เกี่ยวกับแผนงาน อย่างเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน และมีการอบรมแผนงานที่ดีแก่เจ้าหน้าที่อย่างสม่ำเสมอ

2.2 เทศบาลตำบลเชิงดอย อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ควรนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในระบบการให้ความรู้แก่ผู้นำชุมชน และมีการประชาสัมพันธ์ผ่านทางแอปพลิเคชัน ออนไลน์ต่าง ๆ

2.3 เทศบาลตำบลเชิงดอย อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ควรจัดระบบและกระบวนการให้ความรู้เกี่ยวกับแผนงาน แก่ประชาชนให้ง่าย ไม่ซับซ้อน และมีความคล่องตัวในการให้ความรู้เกี่ยวกับแผนงาน เช่น คัดเลือกผู้นำชุมชนที่มีจิตอาสา สามารถเสียสละเวลาส่วนตัว เพื่อช่วยเหลือกลุ่มชุมชนได้อย่างเต็มความสามารถ

2.4 เทศบาลตำบลเชิงดอย อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ควรจัดให้มีการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ (Knowledge Management) ในระดับผู้นำชุมชน รวมทั้งส่วนของเจ้าหน้าที่ เพื่อให้การทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรวิจัยเกี่ยวกับเรื่องพุทธบูรณาการส่งเสริมการจัดการนโยบายสาธารณะ ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ตามอำเภออื่น ๆ ในจังหวัดเชียงใหม่

3.2 ควรวิจัยเกี่ยวกับเรื่องพุทธบูรณาการส่งเสริมการจัดการนโยบายสาธารณะ ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมในรูปแบบการวิจัยเชิงพัฒนา หรือปัญญาประดิษฐ์

3.3 ควรวิจัยเกี่ยวกับเรื่องพุทธบูรณาการส่งเสริมการจัดการนโยบายสาธารณะ ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมในทุก ๆ ด้าน โดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ร่วมกับการใช้ตามหลักพุทธบูรณาการ (สังคหวัตถุ 4)

3.4 ควรวิจัยเกี่ยวกับเรื่องพุทธบูรณาการส่งเสริมการจัดการนโยบายสาธารณะ ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมด้วยการมุ่งเน้นหลักพุทธบูรณาการ (สังคหวัตถุ 4)

เอกสารอ้างอิง

- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกระทรวงมหาดไทย. (2550). สรุปสาระสำคัญมาตรฐานการบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น.
- เกศินี วีรศิลป์. (2565). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลสันกำแพง อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่. วารสารสังคมศาสตร์และศาสตร์รวมสมัย, 3(1), 1-11.
- ชนิษฐา หอมตะโก. (2562). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการขับเคลื่อนนโยบายสาธารณะ ด้านสิ่งแวดล้อมของสมัชชาสุขภาพจังหวัดภาคใต้ตอนบน. วารสารสหวิทยาการวิจัย, 8(1), 93-108.
- ชุติมา อินทร์ตา. (2563). การรับรู้นโยบายสาธารณะด้านการพัฒนาระบบสาธารณสุขและหลักประกันทางสังคม ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พระพิศิษฐ์ ฐานุตโตโร. (2559). การให้บริการสาธารณะตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของเทศบาลตำบลเวียงอำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- วินิจ ผาเจริญ, เชษฐ์ ใจเพชร และภาวิดา รังสี. (2565). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดเวทีประชาคมชุมชนเพื่อจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่. วารสารสันติสุขปริทรรศน์, 3(1), 1-11.
- วิลดา อินฉัตร และอนันต์ ธรรมชาลัย. (2560). แนวทางการบริหารนโยบายสาธารณะแบบมีส่วนร่วมใน ระดับท้องถิ่นของพื้นที่ภาคอีสานตอนใต้. วารสารวิทยาลัยนครราชสีมา, 11(2), 41-42.
- วุฒิสาร ตันไชย. (2557). การกระจายอำนาจและประชาธิปไตยในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกเกล้า.
- อณิกร ดอนแก้ว. (2561). การรับรู้นโยบายสาธารณะของรัฐบาลพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ของบุคลากรสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- Yamane, T. (1973). Statistics: an introductory analysis. New York: Harper & Row.